

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.З.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

Національний
технічний університет
ДНІПРОВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА
1899

Міністерство освіти і науки України
Національна академія наук України
Національний центр «Мала академія наук України»
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Київський національний університет
будівництва і архітектури
Національний університет «Запорізька політехніка»
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
Національний університет «Львівська політехніка»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ХVІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА
НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

09 – 12 грудня 2025 року
Полтава

Участь у таких процесах сприяла не лише розвитку проектних навичок, а й підвищенню соціальної взаємодії, довіри та командної роботи серед учасників, що корелює з теоріями соціального капіталу (Coleman, Putnam). Студенти почали сприймати простір не тільки як фізичний об'єкт, а як соціальне й символічне середовище, що формується через спільнотворення (Lefebvre). У процесі спільної роботи виникали нові мікроспільноти, в яких спостерігалось зростання командної компетентності, взаємної підтримки та здатності домовлятися.

Висновки підтверджують, що партисипативне планування та тактичний урбанізм мають високий потенціал у підготовці майбутніх архітекторів. Вони дозволяють навчати студентів через реальні практики, формують професійну відповідальність і навички роботи з користувачами, а також сприяють створенню більш адаптивних і дружніх освітніх просторів. Такий досвід розвиває здатність не тільки проектувати для людей, але й працювати разом із ними, що є ключовим у сучасному містобудівному та архітектурному процесі. З огляду на результати обох кейсів, інтеграція подібних практик у курси архітектурних шкіл може сприяти формуванню нового покоління спеціалістів, здатних працювати в умовах складності, невизначеності та соціальної різноманітності.

Література:

1. Borodych, L., Savchenko, O., Koniuk, A., & Vasyliiev, P. (2023). *Innovations in Architectural Design Based on Integrated Urban Development and Participative Planning*. In V. Onyshchenko, G. Mammadova, S. Sivitska, & A. Gasimov (Eds.), *Proceedings of the 4th International Conference on Building Innovations* (pp. 411–419). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-17385-1_32
2. Coleman, J. (1988). *Social capital in the creation of human capital*. *American Journal of Sociology*, 94, 95–120.
3. Lefebvre, H. (1991). *The Production of Space*. Blackwell.
4. Putnam, R. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. Simon & Schuster.
5. Vasyliiev, P. (2022). *On the Necessity of Collective and Group-Based Learning in Architectural Design*. NUPP.
6. Vietrova, P., Vasyliiev, P., & Maksymiv, L. (2022). *Participatory design method for improvement of urban public spaces – case study*. *Acta Scientiarum Polonorum. Architectura*, 21(3), 15–23. <https://doi.org/10.22630/ASPA.2022.21.3.18>
7. Vietrova, P., Vasyliiev, P., & Swacha, P. (2025). *Participatory planning of student campuses. Case studies: poland and ukraine*. *Scientific papers of silesian university of technology, ganization and management series*, 575–595. <https://doi.org/10.29119/1641-3466.2025.231.32>

УДК 72:004(075.8)

**ІНТЕГРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПРОГРАМНИХ ПРОДУКТІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС
СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ G17 «АРХІТЕКТУРА ТА МІСТОБУДУВАННЯ»:
ПРОФОРІЄНТАЦІЯ ТА НАВЧАННЯ**

Васильєв П.О., ст. викладач

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Vasyliiev.Pavlo@nupp.edu.ua

Актуальність теми визначається швидкими змінами у сфері цифрового проектування та переходом світової архітектурної практики до BIM-технологій, параметричного моделювання та VR/AR-візуалізацій. Освітні програми університетів часто не встигають за цими змінами: студенти працюють у застарілих або обмежених програмних середовищах, що

не відповідають сучасним вимогам ринку праці. Існує чіткий розрив між академічною підготовкою та реальними компетенціями, необхідними в архітектурних бюро, де стандартом роботи стають ArchiCAD, Revit, Rhinoceros, Grasshopper, Autodesk Forma, Twinmotion, 3ds Max, QGIS, Blender, SketchUp та VR/AR-платформи. Паралельно зростає попит на нові професійні ролі — BIM-менеджерів, архітекторів-аналітиків, фахівців із параметричного моделювання, візуалізаторів і дизайнерів інтерактивного середовища. В таких умовах інтеграція крос-платформних програмних продуктів у навчальний процес стає ключовою умовою формування конкурентоздатних випускників.

Метою дослідження є визначення оптимальної моделі інтеграції цифрових інструментів у навчальний процес студентів спеціальності «Архітектура та містобудування», що одночасно сприятиме профорієнтації, розвитку цифрових компетентностей та кращому розумінню студентами власної професійної траєкторії. Такий підхід передбачає не лише ознайомлення студентів із програмами, а й створення системи, де кожен інструмент представляє окрему професійну спеціалізацію.

Методика реалізації базується на принципі міжплатформенного навчання, що інтегрує кілька груп програмних продуктів відповідно до їх функціонального призначення: BIM-проектування, параметричне моделювання, 3D-візуалізацію, геоінформаційний аналіз та VR/AR-презентації. У навчальних модулях циклу професійної підготовки студенти працюють з ArchiCAD як базовим інструментом BIM-моделювання, Rhinoceros — як засобом створення складної геометрії, Grasshopper — як середовищем параметричного та алгоритмічного формоутворення. Модулі з візуалізації включають роботу в Twinmotion, Enscape та 3ds Max. На магістерському рівні впроваджено інструменти аналітики та моделювання середовища, такі як Autodesk Forma та QGIS. Також планується системне впровадження VR та інтерактивних платформ для огляду та презентації проєктів. Одним з ключових елементів є методика «тестування професій», коли студенти протягом навчання пробують себе у різних цифрових ролях: BIM-моделера, параметричного дизайнера, аналітика, візуалізатора. Це дає змогу побудувати індивідуальний профіль сильних сторін та професійних інтересів кожного здобувача освіти.

Результати дослідження показали вагомий позитивний вплив інтеграції крос-платформних інструментів на мотивацію та успішність студентів. По-перше, студенти краще розуміють різницю між архітектурними спеціалізаціями та власні професійні пріоритети. Понад 70 % студентів зазначили, що робота з різними програмами допомогла їм визначити бажану роль у професії — від архітектора-проектувальника до BIM-менеджера чи спеціаліста з параметричного моделювання. По-друге, використання сучасних програмних продуктів зменшило кількість технічних помилок, прискорило виконання проєктів та значно підвищило якість їхньої візуалізації. Здатність працювати з реальними просторовими даними сприяла розвитку навичок аналітичного мислення, що особливо важливо в сучасному містобудівному процесі.

Висновки свідчать про те, що інтеграція широкого спектра програмних продуктів у навчальний процес не лише підвищує якість підготовки студентів, але й виконує важливу профорієнтаційну функцію. Вона дає можливість майбутнім архітекторам випробувати різні напрями діяльності, усвідомити свої сильні сторони та обрати стратегію професійного розвитку. Для закладів вищої освіти впровадження BIM, параметричного моделювання, GIS-аналізу та VR/AR-технологій є стратегічним завданням, що сприятиме підготовці конкурентоздатних фахівців, здатних працювати у міждисциплінарному цифровому середовищі. Перспективи подальшого розвитку пов'язані зі створенням навчальних курсів, що поєднують роботу з різними платформами у єдиному проєктному середовищі, а також інтеграцію симуляційних технологій для оцінювання енергоефективності, мобільності та соціальної взаємодії у міському просторі.

Література:

1. Eastman, C., Teicholz, P., Sacks, R., & Liston, K. (2018). *BIM Handbook: A Guide to Building Information Modeling*. Wiley.
2. Tedeschi, A. (2014). *AAD Algorithm-Aided Design: Parametric Strategies Using Grasshopper*. Le Penseur.
3. *Parametric Architecture* (2024). *Digital Design for Architecture*. <https://parametric-architecture.com>
4. Шабанська, В. (2025, 17 березня). «Прірва між Україною та Європою»: проблеми архітектурної освіти в Україні та як їх можна вирішити. Хмарочос. <https://hmarochos.kiev.ua/2025/03/17/prirva-mizh-ukrayinoyu-ta-yevropoyu-problemy-arhitekturnoyi-osvity-v-ukrayini-ta-yak-yih-mozhna-vyrishyty/>
5. Ярова, К. (2025, 10 серпня). Експертка: архітекторів в Україні готують наосліп і без бачення майбутнього. ZN.UA. <https://zn.ua/ukr/EDUCATION/ekspertka-arkhitektoziv-v-ukrajini-hotujut-naoslip-i-bez-bachennja-majbutnoho.html>

УДК 159.923.2:004.738.5(477)

**ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ
САМООЦІНКИ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД**

Ведюк А. Є., асистент кафедри психології та педагогіки
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

З огляду на зростання психологічного виснаження українського населення в умовах війни та соціальної невизначеності особливо актуальним стає використання доступних цифрових інструментів для підтримки емоційного благополуччя та розвитку здорової самооцінки. Аналіз психологічних можливостей українських мобільних застосунків дозволяє оцінити їх ефективність у формуванні самооцінки та особистісної впевненості.

Аналіз психологічного потенціалу українських мобільних застосунків у формуванні самооцінки та розвитку особистісної впевненості. Дослідження спрямоване на виявлення ефективності цифрових інструментів для підтримки саморефлексії та психологічної стабільності користувачів.

Теоретичні та практичні аспекти впливу соціальних мереж на психологічний стан та самооцінку людини розглядали такі науковці: Ю. Асєєва, Л. Березовська, Є. Гіденко, І. Гоян, Н. Малєєва, Ю. Якущенко та ін. [1] Також, були віднесені, і зокрема, праця П. Севост'янова із В. Клімешев та Г. Клімушевою [3], стаття О. Гречановської, О. Мегем, Л. Потапюк [1], а також кваліфікаційні дослідження щодо впливу цифрового середовища на самооцінку та особистісний розвиток молоді, де серед методик широко застосовуються опитувальники самооцінки (Шкала самоповаги Розенберга). Це дозволило обґрунтувати використання мобільних застосунків як потенційного ресурсу для підтримки й корекції самооцінки.

Емпірична частина дослідження передбачала аналіз можливостей українських мобільних застосунків, спрямованих на підтримку психоемоційного стану та розвиток адекватної самооцінки. Застосунки аналізувалися не лише змістовно, але й у контексті сучасних психодіагностичних підходів. Для аналітичного зіставлення було обрано методики: методика діагностики самооцінки особистості (Шкала самоповаги Розенберга), тест самооцінки Дембо–Рубінштейн (у модифікації А. Прихожан) [2] та шкала задоволеності життям, (адаптація українською А. Стаднік, Ю.Мельник) [4].

До аналізу було включено чотири основні застосунки: Svitlo, BetterMe: Mental Health, Vaза та Reflexiо. Вибірка цифрових сервісів формувалася за критеріями: наявність україномовного інтерфейсу, орієнтація на психологічну самопомігу, науково обґрунтований методичний зміст (майндфулнес, когнітивно-поведінкові техніки,